

Oğula Veda

– Nuri Baş · 28 Ağustos 2023

Ay bile güler iken bürününce hüsrana
Mehtap kederlenip de başını alıp gitti
Ağlayan kara gözler dayanmaz ki hicrana
Keder dolu maziye bir lahza dalıp gitti.
Yıllar onu peşinden kanca takıp getirdi
Bir karagün vedası beni yiyip bitirdi.

İşte bak yıldızlar da hazin gözyaşı döker
Sessiz sessiz ağlarlar hüznün yüklü bulutlar
Bir feryat ki yükselir şafak olur da söker
Başka bahara kaldı solan bütün umutlar.
Bağladım kanadına umut dertli bülbülün
Alamadım kokusun soluk renkli bir gülün.

Sular bugün bir başka... başka biçimde akar
Kuşların kanatları taşlardan da ağırca
Neden bana bulutlar ağlarcasına bakar
Hıçkırıklarım duymaz kulakları sağırca.
Soğuk yağar içime yağmurlar sağnak sağnak
Durmaz dökülür gözden meğer ne kadar kıvrak.

Bir veda busesinde donarken tüm duygular
Ne oldu kelimeler ne kadar sessizsiniz?
Kemirirken içimi yılan başlı kaygılar
Niçin konuşmazsınız taş gibi hissizsiniz.
Bağırsam da ses vermez cümleler bugün dilsiz
Yüzüme gülen harfler bugün neden ilgisiz.?

Ellerim mi yapıştı hiç çözülmek bilmiyor
Sıcacıktı o eller bugün kardan da soğuk
Buğulanmış bir gönül yaşlar onu silmiyor
Gelen yaşlı hıçkırık çıkıyor boğuk boğuk.
Bir namaz vakti ne bir hayal ne de sada
Allah'a emanet ol yavrum artık elveda.

nuri baş